

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๓๙

สร้างบุญให้พอ

กองบุญของเราปีนี้เต็มที่แล้ว ตั้งแต่แรมค่ำหนึ่งเดือน ๑๑ มาจนกระทั่งถึงเมื่อวานนี้ เอากันอย่างเต็มเหนี่ยวเลย เงินตงเงินเดือนเงินรายได้รายไหนมา มีเท่าไร ๆ ท่วมใหญ่เลย นี่กองท่วมใหญ่ ไม่ทราบว่ากี่กองแล้วภฐิน เมื่อวานนี้ก็กองหนึ่งเป็นล้าน ล้านกว่าหรือใจ ใจเล่นเมื่อไร ไปหลายกองไปโน่น นี่นะหลายกองภฐินแล้วก็เป็นกองบุญเข้านี้ละ ใจนี้เป็นของสำคัญมาก ที่คนไม่มีศาสนาคือเขาไม่มองดูใจ เขาเห็นว่าวัตถุเป็นของสำคัญ ศาสนาไม่จำเป็น ลบล้างศาสนาเห็นว่าหาว่าเป็นส่วนเกินส่วนอะไรไปอย่างนั้น เป็นกาฝากไป นี่ละคนตาบอดไม่เห็นศาสนา

พระพุทเจ้าทุก ๆ พระองค์ดูหัวใจสัตว์โลก ศาสนาทุก ๆ พระองค์ของพระพุทเจ้านะ ศาสนาอื่นเราไม่ว่า ศาสนาของพระพุทเจ้าทุก ๆ พระองค์ไม่มีเว้นแม้แต่พระองค์เดียวเลยจะไม่มองดูหัวใจสัตว์โลก ภพพาภพเพ วิโลกาน์ เข้าขึ้นมาเล็งญาณดูสัตว์โลก ผู้ใดจะมีอุปนิสัยปัจจัย และจะบรรลुरुธรรมได้อย่างรวดเร็ว แต่จะถึงชีวิตเสียก่อน ก็รีบเสด็จไปโปรดคนนั้นก่อน ๆ อย่างนั้นละมองดูหัวใจสัตว์โลก

หัวใจเป็นของสำคัญมากอยู่ในตัวของบุคคลแต่ละคน ๆ สัตว์แม่เล็ก ๆ ก็ตามใจอยู่ในนั้น ๆ ก็เลสตัณหามันครอบงำไว้ไม่ให้หนีจากแหล่งของมันที่สร้างกองทุกข์ใส่หัวใจสัตว์ไปได้เลยแหละ พระพุทเจ้าสอนลง สอนลงที่หัวใจ กองบุญกองกุศลทั้งหมดนี้จะรวมลงที่จุดเดียวหัวใจ ๆ แล้วก็หนุนใจ ๆ ให้ตัดภพตัดชาติย่นเข้ามา คนหนึ่งสัตว์ตัวหนึ่ง ๆ นี่ถ้าไม่มีบุญไม่มีกุศลแล้วไม่มีความหมายเลย วนเวียนตายเกิดตายสูงตายต่ำตายเกิดอยู่อย่างนั้นตลอด ๆ ตลอดมากก็กัปกักลับ

คนหนึ่ง ๆ นี้ เามากองประเทศไทยนี้ไม่พอกอง ศพของคนคนหนึ่งที่เกิดตายเกิด ๆ เป็นสัตว์ประเภทใดก็ตามมารวมกันนี้ เพียงคนคนเดียวเท่านั้นทั่วประเทศไทยเรานี้หาที่กองศพไม่มีเลย นานขนาดไหนก็กัปกักลับที่ตายเกิดตายทับกองกันอยู่ที่นี่ละ เรียกว่าตายกองกัน ล้วนแล้วตั้งแต่จิตนี้ออกไปร่างนั้นแล้วเข้าสู่ร่างนี้ เข้าสู่ร่างไหนก็ว่าเกิดร่างไหนหมดสภาพก็ว่าตาย ๆ ว่าเกิดว่าตาย มันหากหมุนของมันอยู่อย่างนี้ตลอดเวลา นี่ละวิฏวนวิฏจักร

พระพุทเจ้าเห็นตัวนี้ละตัวจักรใหญ่ พาสัตว์ทั้งหลายให้หมุนเวียน จักรตัวใหญ่มันหมุนอยู่กับอะไร มันหมุนอยู่กับดวงใจของสัตว์โลก นั้น เห็นขนาดนั้นนะ เมื่อแก้ที่ดวงใจ แก่ธรรมชาตินี้ที่ออกจากดวงใจของสัตว์โลกแล้วก็ดีดผิงออกเลย มีอันนี้เท่านั้น

ที่ครอบเอาไว้ให้ไปไม่ได้ พอแก้อันนี้ออก เปิดอันนี้ออกหมดแล้ว จิตที่บริสุทธิ์นี้ติดฝัง ๆ

สิ่งที่มาแก้คืออะไร บุญ บุญกุศลเราสร้างมากน้อยเท่าไร ๆ มารวมกัน แล้วค่อย แก้ไปแก้มา แก้มากเข้า ๆ บุญกุศลมีมากเข้า ความหนาแน่นของการแก้ก็หนาแน่นเข้า ๆ อันนี้ก็ค่อยจางไป ๆ ก็สว่างจ้าออก สว่างจ้าก็ติดฝัง ๆ เลย นี่ละพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์มองดูหัวใจสัตว์โลก ที่เขาไม่มีศาสนาคือเขาไม่ได้มองดูหัวใจเลย เขาดูแต่วัตถุเท่านั้น คนคนหนึ่งนี่ใจไม่มี มีธรรมชาติอันนี้รู้เท่านั้น และธรรมชาติอันนี้เวลามันตาย แล้วจะยังอยู่หรือไม่เอาอะไรมารู้ก็ไม่รู้นะ พิจารณาซิ เวลาตายก็ทิ้งได้อยู่ชั้น ก็ไม่เห็น มันติดมันตันอะไร มันหมดความรู้สึก ความรู้สึกคืออะไร นั่นละคือใจ ใจออกแล้วไม่มี ความรู้สึก แล้วก็เกิด ๆ

มีบุญเท่านั้นจะเป็นเครื่องหนุนเป็นเครื่องแก้ ในสามแดนโลกธาตุนี้จะไปคว้า อะไรไม่ได้ทั้งนั้นไม่ติด ไม่มีอะไรที่ช่วยเหลือเราได้นอกจากบุญที่เราสร้างไว้เท่านั้น พระพุทธเจ้ามองดูบุญนี้เข้าสู่ใจ ก็เลสถ้อยที่ใจ เข้าไปแก้กันที่ใจและหนุนกันที่ใจ หนุนกัน ๆ ออก หนุนกันขึ้น ๆ สุดท้ายก็พ้น นี่ละพุทธศาสนาจึงเป็นศาสนาคุณโลกคู่สงสาร โลกนี้ถ้าไม่มีศาสนาเลยนี้หมดความหมายจริง ๆ ไม่มีความหมายอะไรเลยทั้งนั้นแหละ เรียกว่า คนหมดราค้าราคาหมดความหมายทุกอย่างถ้าไม่มีศาสนานะ

ศาสนาเป็นน้ำดับไฟ สัตว์ทั้งหลายจมอยู่ในอำนาจของวิญจักร อำนาจของกิเลส มันทำให้หม่นอยู่นี้ตลอดไม่มีวันออกได้เลย วันออกได้ไม่มี ถ้าไม่ใช่บุญใช้กุศลเข้ามา แยกมาแฉกมาดึงมาจุดมาลากออกแล้วไม่มีทาง เพราะฉะนั้นศาสนาจึงต้องมีประจำโลก หมดศาสนานี้แล้วศาสนานั้นก็มา ๆ มีพระพุทธเจ้าองค์นี้แล้วองค์นี้ แม้แต่เพียงย่านที่ ศาสนาวางไปเท่านั้นสัตว์โลกเป็นไฟไปหมด คิดดูซินะ ถ้าระยะใดที่ศาสนามี ก็คือมี น้ำดับไฟ พอระงับดับลง สงบ บ้านเมืองพออยู่เย็นเป็นสุขบ้าง สัตว์วิญจักรบุญจักบาปรู้จัก ทางออกทางเข้าบ้าง ถ้าไม่มีศาสนาเลยนี้มืดแปดทิศแปดด้าน จมกันอยู่นั้นแหละ

นั่นละท่านว่าพุทธันดร ระหว่างพระพุทธเจ้าจะมาตรัสรู้แต่ละพระองค์ ๆ นั่นละ ระหว่างนั้นเป็นระหว่างที่ว่างศาสนา สัตว์โลกร้อนที่สุดเลย นอกจากนั้นไปยังเป็นมหากัปต่อกับไปนี่อีกเป็นสุญญกัป ตรงนี้ยิ่งไปใหญ่เลย ถ้าใครมีบุญไม่ไปเกิดนะ คนนั้นไม่ ไปนะคนมีบุญ นี่ละมันต่างกันอย่างนี้ละ คนมีบาปนั้นแหละจะไปกองอยู่ในไฟ คนมี บุญไม่ไปเกิด จุดที่เป็นสุญญกัป จุดที่ไม่มีศาสนา คนบุญไม่ไปเกิดที่ตรงนั้น เกิดใน สถานที่ที่อยู่แล้ว ได้ส่วยบุญของตนอยู่แล้วก็ไม่จำเป็นต้องไปจมกับเขา ต่างกันอย่าง นั้นนะ

เพราะฉะนั้นจึงพากันสร้างบุญ สร้างให้พอ เรื่องร่างกายเราก็ชวนชวายเป็นมันพอแล้ว ตั้งแต่วันเกิดมาจนกระทั่งถึงวันนี้ ทาอะไรมาปรนปรี้อมันเท่าไรมันก็เท่านั้นแหละ ถึงวันแล้วมันก็ไปของมัน ทาอะไรมาปรนปรีอก็เท่านั้นแหละ เพราะฉะนั้นจึงทำให้มันพอสมควร ทำให้ใจ ใจจะเป็นผู้สมบุกสมบันในการเกิดการตายนี้ไม่มีสิ้นสุดยุติ ถ้าไม่มีบุญเป็นเครื่องฉุดลากหรือยับยั้งไว้แล้วไม่มีทางอื่นที่จะหลุดพ้นไปได้ เอาให้มันพอ ถ้าพอจริง ๆ แล้วก็รู้ในใจผิงเลยนะ

อย่างพระพุทธเจ้าพระอรหันต์ท่าน ท่านพอในหัวใจแล้วเหมือนน้ำเต็มแก้ว เทน้ำลงไปแก้วเต็มแล้วเอาน้ำไหนมาเทก็ไม่ค้างแหวะ ล้นออกหมด ๆ มันเต็มแก้วแล้ว นี้คุณงามความดีทุกอย่างทุกอย่างเต็มแล้วจิตก็บริสุทธิ์เต็มที่ นั่นแหละน้ำเต็มแก้ว ท่านรู้ในตัวเอง ท่านประกาศก่อนที่ท่านยังไม่ตายนี้ถ้าท่านจะประกาศนะ ประกาศว่าตายแล้วจะเกิดอีกหรือไม่อย่างนี้ หรือตายแล้วจะไปไหนอย่างนี้ ท่านประกาศได้อย่างเต็มปากเลย เพราะรู้อย่างเต็มใจ ถอดออกมาจากหัวใจที่รู้ ๆ ใจนี้เป็นนักรู้ ทุกสิ่งทุกอย่างบอกพร้อมก็รู้ ทุกข์ก็รู้ สุขก็รู้ พอก็รู้

นี่พวกเราทั้งหลายได้สร้างบุญสร้างกุศลเต็มเหนี่ยวแล้ว ในเดือนนี้เป็นเดือนที่ท่วมหมด รายได้ทางไหน ๆ มาจากทางไหน ๆ ท่วมลงบุญกุศลนี้หมดเลย แล้วท่วมไปนั้นก็เข้ามานี่นะ ท่วมออกนั่นก็จริง กิริยานี้ออกโน้น วัตถุนั้นให้ทานวัดนั้น วัตถุนี้ให้ทานวัดนี้ แต่สิ่งที่ละเอียดลอบที่เกิดขึ้นจากวัตถุนั้นคือบุญเข้านี้ ๆ สวนทางกันอย่างนี้ พอแยกออกนี้เข้าทันที เหมือนเราเปิดประตูอากาศเข้าออกประสานกันทันที ๆ เลย นี่การทำออกไปนี้กับบุญเข้ามานี้ประสานกันทันที ๆ อันนี้โลกไม่เห็น เพราะฉะนั้นโลกจึงไม่ได้เชื่อบุญเชื่อบาป พระพุทธเจ้าทุกองค์เห็น นำสิ่งที่เห็นนี้มาสอนโลก

เราได้สร้างบุญสร้างกุศลเต็มหัวใจแล้วอยู่ที่ไหนพออยู่ทั้งนั้นแหละ แสนสบาย ๆ ตายแล้วก็ไม่มีห่วง กุสลา ธมฺมา หลวงตานี้ตายแล้วไปไหนมา ไม่ต้องมากุสลาก็ได้ หลวงตาจะไปไหนมา ไปสันพร้านี้จะว่าอย่างนั้น เข้าใจไหมสันพร้า สันพร้าตีหัวคน สันมิตสันพร้าตีหัวคน กุสลา ธมฺมา กุสลา ธมฺมา หลวงตานี้ตายแล้วไปไหนมา ไปสันพร้าจะว่าอย่างนั้น สร้างให้พอแล้วจะไปถามใครอะไร ไม่ต้องกุสลา ธมฺมา กุสลา ธมฺมา ให้เจ้าของ พระพุทธเจ้าสอนคนเป็นนะ กุสลา ธมฺมา กุสลา ธมฺมา ไม่ได้สอนคนตาย สอนคนเป็นให้รู้บุญรู้บาป แล้วประพฤติตัวให้ดีแล้วตายแล้วดีผิงเลย

กุสลา ธมฺมา มีมาทีหลังนี้ไม่กี่ปี เวลาคนตายแล้วนิมนต์พระไปมาตีกา กุสลา ธมฺมา ท่านเอานิมิตมาจากพระพุทธเจ้าที่ไปเทศน์โปรดพระมารดา เทศน์โปรดด้วยอภิธรรม ๗ คัมภีร์ แล้วก็เลยเอานั่นมาเป็นตัวอย่างมาเทศน์โปรดสัตว์โลก ใครตายก็ กุสลา ธมฺมา เจ้าของเองก็ไม่ว่ากระทั่ง กุสลา ธมฺมา เราก็คือไปหา กุสลา ธมฺมา เอากล้วย

เขามากินสบาย พวกนี้พวกหากินกล้วยเขา หลวงตาบ้วนนี่เป็นที่หนึ่งแหละ หากินกล้วย
เขามาพอแล้ว จึงได้มาพูดผิดไปไหน เราเคยไป กุสลา ธมฺมา กินกล้วยเขามาพอแล้ว

บางแห่งไปอยู่คนเดียว ไปอยู่ในภูเขา ที่นี้คนในภูเขาเขาตายเขาไม่มีพระก็ต้อง
มานิมนต์เราไปกุสลา ธมฺมา ฟาด กุสลา คนเดียวเกือบตาย กุสลา ธมฺมา แล้วก็ไป
สวดมนต์ให้เขา คนเดียวนะ กุสลา คนเดียว สวดมนต์คนเดียว พอสวดจบลงแล้ว อู๊ย
ญาท่าน เขาเคารพนับถือเขาเรียกญาท่าน ญาท่านนี่ท่านสวดเก่งนะว่างั้น แต่เราไม่ทวง
เท่านั้นเอง สวดเก่ง ถ้าว่าเก่งไม่เห็นมีกล้วย นั่นละเราไม่ทวง ถ้าเราสวดเก่งไม่เห็นมี
กล้วย กล้วยก็ณฑสวดเข้าใจไหม

สร้างเสียให้มันพอนั้นแหละ บุญกุศลนี่เป็นที่พึ่ง พึ่งเป็นพึ่งตายพึ่งทุกสิ่งทุก
อย่าง โลกกว้างแสนกว้างนี้เกาะไม้ติด ๆ ไม่มีอะไรเกาะติดเลย บุญบั้งเดียวเราสร้างไว้
แล้วบั้งเลยไม่ต้องเกาะ ติดแล้ว ๆ เวลาจะไปที่ไปอย่างสบายหายห่วง กุสลา ธมฺมา
ไม่ต้องบอกทางสวรรค์นิพพาน กุสลา ธมฺมา พาไปเลย บุญของเราั้นแหละพาไป คน
ทำความชั่วก็ไม่ต้องบอกทางนรกให้เขา การกระทำนั้นแหละคือการก้าวเดินทางนรก
เมื่อลมหายใจขาดสะบั้นลงไปบั้งก็บั้งถึงที่เลย ๆ สัตว์ไปกองอยู่ในนรกใครไปบอกทาง
เขาเห็นไหมละ ผู้ไปเต็มอยู่บนสวรรค์ชั้นพรหมจนกระทั่งถึงนิพพานใครไปบอกท่าน
เหล่านี้ ท่านทำไมไปถูก ความดีพาไป

เทศน์เท่านั้นละ